

[Bertel Dahlggaard.]

med det formål at påvirke købekraften hurtigst muligt og så bestemmer, at første rate skal forfalde den 3. december til næste år, altså først efter over et års forløb. Man motiverer det med, at den nye, indviklede skalaberegning af opsparingsbeløbet skal skattemyndighederne først anvende overfor indtægterne i 1950, altså efter den nye ligning i foråret 1951. Men, højtærede finansminister, var det så ikke en idé at gøre det hele noget mindre indviklet? Kunne ministeren ikke tænke sig, at man simpelthen opkrævede sparebeløbet som en vis procentdel af indeværende års statsskat, f. eks. 25 pct. af skattebeløbet for dem, der skal ind under denne lovgivning? Påligningen af sparebeløbet vil da være yderst simpel og være meget lidt bekostelig. Jeg tror også, ministeren vil indse værdien af, at påligningen sker på grundlag af en ligning, der allerede forefindes. Der er jo ingen grund til at friste mennesker mere end nødvendigt ved den kommende skatteopgivelse.

Dernæst opstår spørgsmålet om at administrere selve opkrævningen så simpelt som muligt. Det er jo et mægtigt apparat efter ministerens forslag. Det radikale venstre vil simpelthen foreslå, at enhver skatteyder, der overfor skattemyndighederne møder med en erklæring fra en sparekasse eller bank om, at vedkommende har stående på spærret konto et beløb af størrelse som det, der er pålignet ham, dermed har opfyldt sin forpligtelse. Alle andre må selvfølgelig indbetale det pålignede beløb til opbevaring af staten. Vi foreslår altså, at alle, der ønsker det, får en sparekassebog på beløbet, med den klausul at beløbet ikke kan udbetales før det tidspunkt, der nu måtte blive fastsat.

Nu er jeg selvfølgelig klar over, at den højtærede minister vil sige: ja, men så kan pengene jo gå ud i omsætningen igen gennem sparekassernes udlånsvirksomhed. Ja, for en dels vedkommende kan de, men her kommer vi til det problem, jeg nævnte før vedrørende kreditstramning. Som jeg anførte, agter ministeren at inddrage fra omsætningen 450 mill. kr. Skal hele opsparingen også lukkes inde, vil det sige, at ministeren tænker sig ialt 700 mill. kr. inddraget. Men det vil det radikale venstre ikke være med til. Ved at lade den bundne opsparing gå gennem sparekasserne vil staten jo iøvrigt spare vel en 30—40 mill. kr., som den ellers må udbetale i rente for de penge, den opbevarer.

Jeg anbefaler, at man lader den bundne

opsparings opgave være at binde disse sparede beløb i den forstand, at de i en periode undrages det personlige forbrug. Det sikres herved, at de anvendes til produktive formål. Så bliver spørgsmålet, hvor længe beløbene skal være spærret. Ministeren har foreslået en maksimaltid på 10 år. Nu vil man nok kunne nedsætte denne tidsfrist noget, ligesom der selvfølgelig må være adgang til dispensation i visse tilfælde. Jeg tror også, man må tænke på at lempe bestemmelserne for mennesker over en vis alder. Det er dog en hård bestemmelse, at mennesker f. eks. i 70—80 års alderen, der lever under sparsomme kår, skal have adgangen til disse penge spærret i 10 år.

Men altså, jeg foreslår, at borgerne får adgang til at opbevare de beløb, det her drejer sig om, på en spærret konto i sparekassen i stedet for at aflevere dem til staten. Det er måske heller ingen skade til for adskillige mennesker, at de får en sparekassebog, og sparekasserne kan heller ikke være uden interesse i, at de får personlig forbindelse med nye kredse. Det ville vist ikke være til skade for sparetanken.

Må jeg så endnu i tilknytning til hele skattespørgsmålet tilslutte mig det ærede medlem hr. H. C. Hansens ønske om, at man i de kommende forhandlinger i udvalget også inddrager spørgsmålet om en ændring af bestemmelserne for biltildeling.

Ud fra de synspunkter, jeg her har nævnt, vil det radikale venstre altså bidrage til et resultat af disse forhandlinger, men jeg må til slut understrege, at alle de problemer, vi står overfor, må ses i sammenhæng, og der må under de kommende forhandlinger blive lejlighed til at behandle dem i sammenhæng.

Vi må have kendskab til regeringens hensigter på de forskellige områder, der indgår i denne sammenhæng. Agter regeringen, spørger jeg den højtærede finansminister, indenfor et længere tidsrum at beholde de varer på bunden liste, som er der i øjeblikket? Med hensyn til prisreguleringen har jeg forstået, at handelsministeren efter at have fået det overblik over tingene, som følger med ministerstillingen, har erkendt berettigelsen af den uændrede forlængelse af prisloven, som han fordømte så hårdt for en måneds tid siden.

Hvilke planer har regeringen med hensyn til de tilbageværende rationeringer af kaffe og sukker? Efter ophævelsen af smørationeringen, som finansministeren for 14 dage siden betegnede som uforvarlig, samtidig med at ministeren sagde, det ville være at vildlede befolkningen at ophæve